

fer, som indeholdtes i det Ständerne i sin Tid forelagte Udkast. Under alle Omstændigheder bliver det vanskeligt at vide, hvilken Indskydelse den høitærede Taler vil have sine Ytringer tillagt, da der ikke af ham er stillet noget Ændringsforslag. Saavidt hans Argumentation for Dieblisset kan komme i Betragtning, saa skulde den gaae ud paa aldeles at forkaste og udelade § 5 og maaffee ogsaa § 6, — jeg veed ikke, om dette tillige er den høitærede Talers Mening, — men saa vilde der tillige være Grund til at udelade § 7, Nr. 5, og — da jeg ikke indseer, hvorledes Loven skulde kunne undvære denne Bestemmelse, — ligesom Udvalget heller ikke har fundet Noget at erindre ved disse Bestemmelser, saa tror jeg, at der er Grund for det høitærede Thing til at lade det blive ved det foreliggende Udkast i denne Henseende.

Orsted: Det er ingenlunde, som den høitærede Finanzminister synes at antage, paa Grund af Bestemmelsen i §§ 6 og 7, at jeg anseer § 5 med det Indhold, den nu har, for overflødig. Men, om man ikke vil lade det være nok, at det ligger i Begrebet om Affledigelse paa Pension, saa synes jeg dog, at det ligger i det bogstavelige Indhold af § 1, som siger, „at enhver, af Kongen udnævnt og af Staten lønnet, Embedsmand, som afflediges for medelt Alder eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag, er berettiget til Pension.“ Naar § 1 altsaa udtrykker sig saaledes, saa synes mig, at det er aldeles klart, at den, der forbrøder sit Embede, ikke kan faae Pension. At den Bestemmelse, som indeholdes i det Ständerne forelagte Udkast til en Pensionsslov, § 5, directe og umiddelbart ikke hører hjemme inden Pensionsslovens Grændser, har jeg allerede indrømmet, og det var man sig fuldkommen bevidst den Tid, da Loven blev givet; men man vidste, at der ellers var en Ufuldkommenhed i den nuværende Tingenes Tilstand, som vilde have Indskydelse paa Pensionberettigelsen, og denne søgte man herved at afhjælpe, saaledes som det er meget sædvanligt ved Lovgivning og ikke godt kan undgaaes, naar der udkommer Love om enkelte Gjenstande, at hvad der staar i nær Forbindelse dermed, og hvorved de gjældende Bestemmelser ere utilstrækkelige, ogsaa

bliver behandlet, om det end ikke, strengt taget, havde sit rette Hjem der. Det er ogsaa Noget, der har Indskydelse paa Pensionberettigelsen. Den Embedsmand, som uden at have begaaet nogen Forbrydelse i sit Embede, ved sit øvrige Forhold har gjort sig uærdig til sit Embede, han bør jo ikke have Afgang til Pension, og, dersom man ikke indlemmer en saadan Bestemmelse i Loven, saa vil man, naar Tilfælde, som det omhandlede, forekomme, hvilke dog vel ere af en sjelden Slags, være i den Nødvendighed, at give den Paagældende Pension, hvis Bestemmelse da efter § 6 skulde skee ved en speciel Lov, men, som jo dog gaaer ud fra den Forudsætning, at der tilkommer ham Pension. § 6 har jeg paa ingen Maade anseet for overflødig; den angaaer jo et andet Tilfælde, og det i 1846 forelagte Udkast har ogsaa fjernet disse to Tilfælde fra hinanden ved særskilte Paragrapher. Forskjellen ligger kun deri, at istedetfor at § 6 i det i 1846 forelagte Lovudkast vilde, at Embedsmanden i de Tilfælde, som der nævntes, skulde have en nedsat, en ringere Pension end den sædvanlige, saa er det her overladt til Rigsdagen, Noget, hvorimod jeg ikke kan have Noget at erindre. Jeg har ikke stillet noget Ændringsforslag af den Grund, at, dersom jeg skulde fremsætte Ændringsforslag med Hensyn til Alt, hvad jeg kunde ønske at være anderledes end i Lovudkastet, vilde det blive en Række af Ændringsforslag, og fordi jeg tror, at jeg, da Sagen er kommet fra Folkethinget, og den høitagtede Finanzminister har erklæret sig for at være i det Hele tilfreds dermed, og da Udvalget heller ikke har foreslaaet nogen væsentlig Forandring derved, kun vilde spille Tiden ved at gjøre alle de Ændringsforslag, som jeg kunde have Anledning til, og, da jeg i sin Tid vil votere imod Loven i dens Heelhed, tror jeg, at det vilde være saa meget mindre passende, om jeg vilde uleiligt Thinget med en Mængde Ændringsforslag.

Formanden: Da det, som den høitærede Landstingsmands Foredrag gaaer ud paa, saavidt jeg har forstaaet det, kun er, at § 5 skal udgaae, behøves der ikke noget Ændringsforslag, idet Hensigten jo kan opnaaes ved at stemme imod Paragraphen.